

Wat doen we op school?

In de kleuterschool werken we met de methode Cas en Lisa om kleuters te leren omgaan met kleine en iets grotere problemen in de klas en op de speelplaats. We willen hen vaardig maken in 'STOP' zeggen om daarna op zoek te gaan naar goede oplossingen.

We werkten voor de ganse school een conflictbox uit met aangepaste activiteiten voor verschillende leeftijden. Hiermee willen we vooral preventief te werk gaan en inzetten op verbindende communicatie. Als het toch een keer fout loopt, kunnen we deze activiteiten gebruiken om de situatie te bespreken.

Ook in de lagere school worden, naast de activiteiten van de conflictbox, lessen sociale vaardigheden ingepland. Elk schooljaar nemen we deel aan de 'Week tegen Pesten'. In de 3^e graad gaan we dan ook dieper in op cyberpesten en mediawijsheid. Het zesde leerjaar neemt ook deel aan het M.E.G.A.-project i.s.m. politiezone HEKLA.

Nuttige sites

- www.kieskleurtegenpesten.be
- www.pestweb.nl
- www.klasse.be/ouders/dossiers/pesten/
- <https://www.watwat.be/pesten/welke-soorten-pesten-zijn-er>
- <http://www.praatoverpesten.be>
- Move tegen pesten

Pesten
Daar doen we niet aan mee!

BS De Schans
Kruisschanslei 42
2550 Kontich
03/457.32.73.
directie@deschans-kontich.be
zorg@deschans-kontich.be
www.deschans-kontich.be

Engagementsverklaring

De scholen van scholengroep Fluxus voeren een zero tolerance-beleid m.b.t. pesten. We moedigen onze leerlingen aan om te praten over elke vorm van pestgedrag. Op onze school zijn de zorgcoördinator, juf Vicky, en de zorgjuf van de kleuters, juf Pegie, het aanspreekpunt voor de leerlingen en ouders (zie affiches).

Daarnaast proberen we de recreatiemomenten zinvol in te vullen, duidelijke afspraken op te stellen i.v.m. de sociale omgang en deze bekend te maken bij de lln d.m.v. affiches en posters. We behandelen ook elke melding en schakelen het CLB in indien nodig.

Wat is het verschil tussen pesten en plagen?

Het verschil tussen plagen en pesten is niet altijd even duidelijk. Daarom hieronder een korte beschrijving van de belangrijkste verschillen.

Plagen is onschuldig, onbezonnen en spontaan, soms ook heel humoristisch, het is van korte duur en is meestal één tegen één. Iemand die plaagt heeft geen rechtstreekse negatieve bedoelingen.

Pesten daarentegen is beredeneerd (men weet vooraf wie, hoe, wanneer), bewust kwetsend of kleinerend en van lange duur. Vaak is het een groep tegen één kind. De pester heeft negatieve bedoelingen, hij wil pijn doen, vernielen of kwetsen.

Een affiche met deze verschillen tussen plagen en pesten hangt ook in elke klas van de lagere school uit. In de kleuterschool werken we met prenten en verhalen van de methode Cas en Lisa.

Mogelijke signalen voor ouders

Als je kind nooit over pesten vertelt, kan het toch gebeuren. Je merkt het wel eens aan andere dingen.

- Je kind gaat niet graag meer naar school.
- Je kind neemt zelden vrienden mee naar huis.
- De schoolresultaten worden slechter.
- Je kind klaagt over hoofdpijn of buikpijn.
- Je kind slaapt slecht of heeft nachtmerries.
- Je kind is verdrietig of heeft driftbuien.
- Je kind wordt agressief naar anderen.

Welke methode hanteren we op school?

We proberen op een geweldloze manier problemen op te lossen. Als het gaat om een kleine ruzie tussen leerlingen, is het vaak mogelijk dat ze zelf aan elkaar duidelijk kunnen maken dat er een einde aan moet komen. Daarvoor kunnen ze het 'STOP-stappenplan' gebruiken.

1. ***STOP, hou daar mee op, dit vind ik niet leuk.***
2. ***Heb je me niet begrepen? Hou daar mee op, ik vind het niet fijn.***
3. ***Als je nu niet stopt, ga ik naar de leerkracht.***
4. ***Ik ga naar de leerkracht die toezicht heeft.***

Bij grotere ruzies en melding van een pestprobleem start de zorgcoördinator de No-Blame methode op:

1. Als er een pestprobleem gemeld wordt, praat de zorgcoördinator met het slachtoffer.
2. De zorgcoördinator stelt een groepje samen (pester, 2 meelopers, 2 neutrale kinderen) om er voor te zorgen dat het slachtoffer zich terug goed voelt op school.
3. Er worden concrete afspraken gemaakt welke acties zij gaan ondernemen gedurende de volgende week.
4. Na een week wordt er terug geëvalueerd en indien nodig bijgestuurd.
5. Aan het slachtoffer wordt gevraagd of hij/zij zich al beter voelt.

6. Indien het pestprobleem niet opgelost raakt, kan een herstelcontract worden opgesteld en worden de ouders uitgenodigd voor een gesprek.

Bij **jongere kinderen** gaat het meestal niet om pesten maar eerder om plagen. Indien er toch pestgedrag voordoet, nemen we de volgende stappen. De ouders van de betrokken kinderen worden uiteraard meteen op de hoogte gebracht.

1. De leerkracht spreekt met het slachtoffer en komt eventueel via spel of gevoelskaarten te weten hoe het kind zich voelt.
2. De leerkracht spreekt met de pester en komt met hem/haar tot de reden waarom hij/zij pest.
3. De leerkracht voert een gesprek met de twee kinderen en komen zo samen tot een oplossing die voor beiden goed is. De kinderen praten hun conflict uit met de leerkracht erbij.
4. De kinderen worden de komende tijd goed in de gaten gehouden.

Wat kan je als ouder doen?

- Luister naar je kind en stel vragen.
- Zoek iets waarin je kind kan uitblinken, een sport bijvoorbeeld.
- Geef je kind vertrouwen dat er een einde komt aan het pesten.
- Laat je kind zijn/haar emoties verwerken door erover te praten, schrijven, tekenen, ...
- Laat uw kind weten dat hij/zij steeds bij u terecht kan wanneer er problemen zijn.
- Ga zo snel mogelijk met het probleem naar de leerkracht en bespreek het met hem/haar. Ga zelf niet in gesprek met de pester, doe dit altijd via de leerkracht.
- Hou je kind op de hoogte van de gemaakte afspraken met de school.